

Եւ Յորդանանու ալիք դառնակոծ
 Շամբերուն տակէն սողոսկին իբր օձ...
 Եւ մայրըն դառնայր 'ի տուն մենաւոր
 Խաչին տակ թողած ըզսիրտ վիրաւոր:
 Եւ անուշ անմեղ վըշտահար հոգին
 Գընայր զըլխիկոր յանընկեր ուղին,
 Երբեմն յիշելով կենայր ակամայ
 Դարձընէր նայուածքն 'ի բլուր Գաղգոթայ...:

ԹՈՎՄԱՍ ԹԵՐԶԵԱՆ

ՎԵՊՔ ԵՒ ԶՐՈՅՅՔ

Իշխան մը կ'ըսէր. Ամենէն քիչ ձանձրանալի
 ունկնդրութիւն՝ զինուորաց կ'ըլլայ. որովհետեւ
 ասոնք աւելի ձեռք գործածելու վարժ ըլլալով
 քան լեզու, երկու խօսքով կ'ըսեն ուղածնին.
 Իսկ պալատականք և գիտնականք՝ այնչափ յա-
 ռաջաբանութեամբ, դարձուածներով և քաղա-
 քավարական խօսքերով կ'երկընցընեն ըսածնին,
 որ երբ բուն ուղածնին ըսելու կարգը գայ՝ դու
 լսելէն ձանձրացեալ կ'ըլլաս:

Երբ Հռովմայեցիք զՎալենտիանոս կայսր ընտ-
 րեցին՝ ուղեցին իրեն օգնական մ'ալ կարգել. այն
 ատեն ըսաւ Վալենտ. Զօրականք, զիս կայսր ընտ-
 րելն՝ ձեր ձեռքն էր, հիմայ ինծի կ'ինկնայ կա-
 ռավարելն և ընտրելն:

Երբ Կարողոս Ե. Սպանիոյ և Գերմանիոյ կայսրն՝
 Փրանկաց հետ պատերազմելով յաղթեց, Վենեա-
 կեցիք՝ որ աւելի այս ետքիններուն բարեկամ էին,
 դեսպան մը խաւրեցին առ Կարողոս՝ որ իրենց Հա-
 սարակապետութեան ըրածներն արգարացընէ՝
 այն առթիւն մէջ: Կարողոս լսելէն ետեւ՝ դարձաւ
 իր քովիններուն ըսաւ. Ադոր ըրած չքմեղանքը
 սուտ է, բայց ես կ'ուզեմ իրաւ համարիլ. (որ-
 պէս զի նոր կռիւ մ'ալ չըլլայ):

Ալփոնս Ա. Նաբոլիի Թագաւորն շատ հեղ կ'ը-
 սէր. Մեզ ու չըտկուէ: Ուղտին սովորութիւնը
 կ'ուզէր յիշեցընել. որ կը ծռի կը ցածնայ բեռը
 ընդունելու համար. և երբ որ իր ուժն բաւա-
 կան սեպէ՝ կ'ենէ կը չըտկուի:

Տարտամութիւնն աւելի գէշ է քան գէշ որոշո-
 ղութիւն կամ խորհուրդ մը. վասն զի այս կըրնայ
 փոխուիլ կամ ուղղուիլ. իսկ այն կ'աւերէ զգործը
 կամ բոլորովին կ'անպիտանացընէ:

Կարողոս Ը. Փրանկաց Թագաւորն մեծ բանա-
 կով մը մտաւ 'ի Տիրենցէ, և ծանր ծանր պայման-
 ներ կը պահանջէր քաղաքացիներէն: Ասոնց նուի-
 րակաց մէկն՝ Գաբրոնի, Թագաւորին քարտու-
 զարին ձեռքէն խլեց պայմանաց թուղթը և պա-
 տըռտելով ըսաւ. Եթէ դուք այսպիսի անվայել
 բաներ պիտի պահանջէք՝ սկըսէք ձեր փողերը հըն-
 չեցընել, մենք ալ երթանք մեր զանգակները դան-
 չեցընենք: Եւ դարձաւ երթալու. Փրանկք զիջան
 օրինաւոր պայմանաց:

Դժուարին գործերը իբրեւ դիւրին համարելու
 է, դիւրինները՝ իբրեւ դժուարին գործելու. որ-
 պէս զի դիւրինք զմեզ չանհոգացընեն, դժուարինք՝
 չվհատեցընեն:

Թագաւոր մը հարցուց խորհրդականին. Ի՞նչպէս
 վարուիմ որ երջանիկ ըլլամ: — Այդ բանդ ան-
 կարելի է, պատասխանեց, այս աշխարհիս մէջ: —
 Ուրեմն ի՞նչպէս ընեմ՝ որ գոնէ հանգերձելոյն մէջ
 երջանիկ ըլլամ: — Այնպէս վարուէ՝ որպէս թէ
 մահացու հիւանդ ըլլայիր:

Տղայութեանն ատեն Կարողոս Ե. մեծ տահադէս
 տեսարանի մը մէջ գտուելով, և տեսնելով շատ
 առպեաներ շքեղ հագուած և զարդարուած, հար-
 ցուց ծեր պաշտօնէի մը, որ իր պապուն ատենէն
 յարքունիս էր՝ թէ ո՞վ են: Զեմ՝ գիտեր, ըսաւ
 ծերն, և ոչ ալ անուննին: — Կ'երևի որ, ըսաւ
 Կարողոս, դու աւելի քու գործոցդ մտադիր ես՝
 քան ուրիշներուն:

Քան զայն մեծագոյն նենգութիւն չկայ, կ'ըսէ
 Քսենոփոն, ինչպէս առանց յարմարութիւն ու-
 նենալու ուղեւ տեսուչ ու վարիչ ըլլալ մարդկու-
 թեան: